

Det er da sådan helt almindeligt, synes jeg, i en internationaliseret og globaliseret verden, at man henter inspiration i udlandet, også selv om det kan være, der ikke er nogen, der kan lære noget af Danmark. Jeg forstår ikke, hvorfor det ikke bare kan indgå som et led i det arbejde, man laver, når man nu må erkende – tidligere i hvert fald har måttet erkende – at man ikke rigtig har noget overblik over det. Så var det måske en idé at få et sådant overblik?

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jamen nu fremstiller hr. Per Clausen det jo, som om vi slet ikke er i kontakt med udlandet. Vi er sandelig i løbende kontakt med alle EU-landene – også i de her spørgsmål. Og jeg kan sige, at jeg allerede i næste uge skal tilbringe et par døgn sammen med kolleger, for der har vi det næste møde i hele Bolognaprocessen i London. Så der foregår til stadighed udveksling af synspunkter, og vi henter ideer fra hinanden.

Men hr. Per Clausen må jo acceptere, at der på en række felter, også de ting, vi lige akkurat diskuterer her omkring frihedsgrader, jo er ganske, ganske stor forskel på de enkelte lande. F.eks. er jeg ikke sikker på, at man på samme måde i forhold til offentlige midler har en rigsrevision i visse andre lande. Når vi taler om godkendelse af uddannelser, er vi jo så til gengæld nu på vej i en retning, som nogle lande er gået, nemlig ved oprettelsen af den nye akkrediteringsinstitution. Så der er til stadighed en meget tæt kontakt til udlandet.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg vil nu alligevel anbefale, at man fik kigget på og måske lavet en eller anden form for undersøgelse af nogle gode eksempler fra udlandet, for jeg er helt med på, at der er stor forskel på amerikanske og danske universiteters vilkår, men min erfaring er nu alligevel, at man godt kan lære noget. Sundhedsudvalget her i Folketinget har været i USA for at se på det amerikanske sundhedssystem, og guderne skal vide, at der er stor forskel, men alligevel kan man jo faktisk godt lære nogle ting om enkeltelementer.

Det, jeg vil spørge ministeren om, er: Hvis vi har en ambition om at afregulere, kunne man så ikke give en slags håndfæstning på, at vi så vidt muligt skal undgå at regulere på proces og i stedet for målstyre universiteterne? Der tænker jeg bl.a. på, at når vi nu vedtager at indføre aftager-

paneler, er det for mig et eksempel på, at vi går ind og regulerer proces og redskaber, hvor vi i stedet for som politikere skulle gå ind og sætte et mål op i en udviklingskontrakt og så bede universiteterne om at finde ud af, hvordan de efterlever det mål. Skal vi simpelt hen ikke skifte spor og tænkning på den måde?

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg bliver også nødt til at sige til fru Charlotte Fischer, at vi er i tæt kontakt med udlandet. Nu bliver det igen fremstillet, som om vi tror, vi har alle svarene. Det er der vist ikke nogen, der forestiller sig, men vi søger selvfølgelig inspiration. Jeg siger bare, at det er lidt svært, tror jeg, at lave sådan en entydig undersøgelse af en lang række af de forhold, som vi lige akkurat har på dagsordenen dels i dag, dels i den meningsudveksling, vi til stadighed har med bestyrelsesformændene, og som nu er mundet ud i, at vi har lavet et lille udvalg, som skal prøve specifikt at se på de enkelte problemstillinger, som vi så kan forholde os til.

I den forbindelse vil jeg meget gerne tro, at vi kan ende med noget i retning af det, som fru Charlotte Fischer siger, og i hvert fald er udviklingskontrakterne for mig at se et redskab, som vi både kan og bør bruge på en anden måde, end vi har gjort hidtil. Jeg er åben over for alle mulige tiltag, for vi ser også fra regeringens side meget, meget gerne, at de bestyrelser, som har gjort en kæmpeindsats i den her periode, hvor vi har lavet så mange ændringer, får de bedst mulige forhold.

Kl. 18.45

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg er sådan set rigtig glad for at høre, at ministeren har taget fat på sagen og arbejder med Rektorkollegiet om det her, fordi det for mig sådan set bare er det vigtigste, at der sker noget og vi får den her debat i gang.

Om hvad angår spørgsmålet om de udenlandske universiteter, kunne det jo handle om at tage to-tre gode eksempler med i en undersøgelse og kigge på, hvad man kan lære. Rektorkollegiet fremhæver selv Berkeley og Harvard, Oxford og Cambridge som nogle af de universiteter, der har styringsmæssig frihed, og der kunne man se på, hvad det egentlig handler om.

Men igen vil jeg blot til sidst sige: Jeg synes, det kunne være meget fint, hvis ministeren i dag